

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 9 grudnia 2022 r.

**w przedmiocie senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania
karnego (druk senacki nr 848)**

Krajowa Rada Sądownictwa, po zapoznaniu się z treścią senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego (druk senacki nr 848), przekazanego przy piśmie Przewodniczącego Komisji Ustawodawczej Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 28 października 2022 r. (znak: BPS.DKS.KU.0401.26.2022), opiniuje go negatywnie.

Krajowa Rada Sądownictwa, odnosząc się do projektowanego brzmienia art. 85 § 2 Kodeksu postępowania karnego wskazuje, że problematyka sprzeczności interesów oskarżonych reprezentowanych przez tego samego obrońcę jest przedmiotem obszernego orzecznictwa na kanwie tego przepisu w aktualnym brzmieniu. Zgodnie z utrwaloną linią orzeczniczą w tym zakresie, sąd bada z urzędu czy w danym postępowaniu nie zachodzą przesłanki skutkujące kolizją interesów oskarżonych z uwagi na reprezentowanie ich przez tego samego adwokata lub radcę prawnego. W sytuacji, gdy taka kolizja ma miejsce i sąd rozpoznający sprawę nie wyda postanowienia w trybie art. 85 § 2 Kodeksu postępowania karnego jest to weryfikowane w ramach postępowania odwoławczego, stanowiąc bezwzględną przyczynę odwoławczą wskazaną w art. 439 § 1 pkt 10 Kodeksu postępowania karnego.

Niezależnie od powyższego, wskazać należy, że interesy oskarżonych reprezentowanych przez tego samego obrońcę zostały już odpowiednio zabezpieczone w innych aktach prawnych. Zgodnie z § 46 Zbioru Zasad Etyki Adwokackiej i Godności Zawodu (Kodeks Etyki Adwokackiej) *„Adwokat nie może reprezentować klientów, których interesy są sprzeczne, chociażby ci klienci na to się godzili. W razie ujawnienia się sprzeczności w toku postępowania, adwokat obowiązany jest wypowiedzieć pełnomocnictwo tym klientom, których interesy są sprzeczne”*. Zgodnie z art. 28 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego *„Radca prawny nie może być obrońcą lub pełnomocnikiem klientów, jeżeli ich interesy są sprzeczne w tej samej sprawie lub sprawie z nią związanej”*.

Ponadto Krajowa Rada Sądownictwa zauważa, że w przypadku obrony z wyboru oskarżony i obrońca w każdej chwili mogą wypowiedzieć zlecenie będące podstawą stosunku

obrończego, natomiast w przypadku obrony z urzędu regułą jest reprezentowanie jednego oskarżonego przez jednego obrońcę. Podsumowując stanowisko stwierdzić należy, że proponowana regulacja nie podnosi poziomu realizacji prawa do obrony oskarżonego a może przyczynić do wydłużenia postępowań karnych.